

nogle meget trykkende, og for andre meget lidet trykkende. Mindretallets Forslag er tillige optaget, en Bestemmelse om, at naar Privilegierne paa den af Paragrafen nævnte Maade bortfalde, skulde den Ordning, som hele Udvalget er enig om, træde i Kraft efter Bestemmelse af Ministeren. Man har ikke ønsket det for heldigt at udsette at tage Bestemmelse herom, til dette Tidspunkt indtræder, idet man i saa Tilfælde vilde gjøve en ny Lov nødvendig, og da det dog kun er Meningen at skiftes den nye Ordning, idet den nærmere Gjennemførelse overlades til Ministeren, har man saa meget mere troets at kunne allerede i denne Lov fastslaa Grundtrækkene af den nye Ordning. Det vil ses, at der dog er en lille Forskiel, idet Mindretallet ikke vil fastslaa, at det netop skulde være for hver Retsreds, at der udtoges et stedligt Blad, men vil overlade til Ministeren at vælge mindre Kredse, der maatte være af passende Størrelse. Den Ordning, der maatte ske paa en tilsvarende Maade for Sjællands Stifts-Bedkommende, vil naar det passende Tidspunkt dertil indtræffer ligeledes være at gennemføre administrativt af Ministeren. Her staa nu atslaa disse 2 forskjellige Anstuelser over for hinanden, og jeg har allerede i Betænkningen udtalt, at jeg selv mit Bedkommende kan tiltræde, hvilken af dem der maatte finde mest Tilslutning fra Thingets Side, men muligvis kan der tilveiebringes Enighed i Thinget, i alt Fald overveiede Enighed, for det subsidære Forslag, der nu er fremkommet. Det ser ud som om det var et helt nyt Forslag, der er fremkommet, idet man har været nødt til at optage saa meget der, men Grunden hertil er den, at det fra begge Parters Side kun opstilles subsidært, med andre Ord, begge Parter haade Flertal og Mindretal, fastholde den principale Stilling, men hvis Thinget vil forkaste, haade Mindretalsforslaget under Nr. 2, og Hovedforslaget under Nr. 1, kommer det subsidære Forslag frem til Afstemning, og som Folge deraf har det været nødvendigt i det subsidære Forslag ogsaa at optage det af de principale Forslag, hvorefter der var Enighed. Det subsidære Forslag har Karakteren af et virkeligt Mæg-

lingsforslag, idet det gaaar ud paa at lade den nuværende Ordning bestaa, for et bestemt Tidrum, nemlig 10 Aar. De nuværende Bevillinger have jo allerede bestaaet i 7-8 Aar, og naar hertil lægges 10 Aar, kan det ikke negtes, at det Tidrum, hvori Privilegiehaverne have nydt Fordelen, ikke er ganske kort. Det synes derfor at dette Forslag ikke saa Henseender kunde egne sig til at anses for en billig og skoenom Afgjørelse af Sagen. Daa dette Forslag er der optaget Bestemmelser om, at naar dette Tidrum udløber, eller naar Privilegieene i Rigtig trøede ud af Kraft, skal den nye Ordning træffes af Ministeren, uden at der til den Tid behøves nogen ny Lov. Man kunde maasse sige, at det var vel tidlig allerede nu at træffe en saadan Ordning, naar den dog ikke skal træde i Kraft før end om 10 Aar, men jeg skal hertil bemærke, at der ikke nødvendigvis behøver at gaa 10 Aar, inden en nye Ordning træder i Kraft, thi der kan jo indtræffe Begivenheder, forinden, hvorved et eller flere Privilegier træde ud af Kraft, og det synes derfor heldigt at Grundtrækkene for den nye Ordning allerede nu fastslaa, saa at Ministeren til den Tid kan gennemføre Ordningen alene. Daa med Hensyn til de 8 er der Forskiel mellem det subsidære og det principale Forslag. Vil man nemlig lade den nuværende Ordning finde Sted i 10 Aar, og ansæ det for en billig Afgjørelse af Sagen, kan det ikke godt gaa an, at man gaaer at væsentligt Staa i den Indtægt, man vil lade tilfælde Privilegiehaverne i den Tid, ved at indføre en saadan Bestemmelse, som findes i Mindretallets Forslag til s. 2. Dette er derfor udgaaet i det subsidære Forslag, men til Gjengæld kan der heller ikke være Tale om at stille Privilegiehaverne gunstigere end nu, og Forskielt til at optage visse Ting uden Betaling, skal derfor efter dette Forslag ikke ophøre, før end efterhaanden, som Privilegieerne bortfalde. Der er af den høitærede Minister stillet et Underændringsforslag om, at Fristen skal være 15 Aar, og ikke 10 Aar, og jeg skal foreløbig herom kun bemærke, at jeg synes, at 10 Aar kunde være nok.